

سیمای جهانی آب آشامیدنی

فراخوان اضطراری برای تلاش مضاعف در تأمین آب آشامیدنی سالم برای همه
گزارش مشترک سازمان جهانی بهداشت / گروه بانک جهانی / یونیسف

توضیح مترجم: گزارش سیمای جهانی آب آشامیدنی، آخرین گزارش رسمی بین المللی است که در نوامبر ۲۰۲۲ با مشارکت اکثر کشور های دنیا و توسط سه نهاد سازمان جهانی بهداشت ، بانک جهانی و یونیسف جمع آوری تحلیل و در ۱۱۴ صفحه منتشر گردید. خلاصه گزارش مذکور به منظور استفاده متخصصین، توسط پژوهشکده آب و خاک آبادیس ترجمه و در ذیل به همراه نسخه اصلی خلاصه گزارش ارائه گردیده است. ضمناً فایل گزارش کامل در سایت پژوهشکده به آدرس www.awsrc.ac.ir قابل دسترسی می باشد.

خلاصه‌ی اجرایی

نخستین رویکرد هدف ششم توسعه‌ی پایدار (SDG6) "دسترسی کامل، عادلانه و همگانی، به آب آشامیدنی سالم و با بهای مناسب تا سال ۲۰۳۰" است. در دو دهه‌ی گذشته، با سرمایه‌گذاری در خدمات آب آشامیدنی، میزان برخورداری جمعیت جهان از آب آشامیدنی سالم افزایش قابل توجه داشته است. در این مدت بالغ بر ۲ میلیارد نفر به خدمات آب آشامیدنی مدیریت شده دسترسی یافته‌اند و نرخ بهره‌مندی جمعیت جهان از خدمات آب آشامیدنی سالم، از ۶۲ درصد در سال ۲۰۰۰، به ۷۴ درصد در سال ۲۰۲۰ رسید. به رغم این دستاورد ارزشمند، هنوز تفاوت‌های فاحش جغرافیایی در برخورداری از این خدمت زیربنایی وجود دارد و بالغ بر ۲ میلیارد نفر از دسترسی به آب آشامیدنی سالم محرومند. به این ترتیب باید گفت جهان نه تنها در تحقق هدف‌های توسعه‌ی پایدار در سال ۲۰۳۰ ناکام بوده، بلکه حتی به آن، نزدیک هم نشده است. تداوم پیشرفت‌ها برای نیل به هدف ششم توسعه‌ی پایدار و سرعت بخشیدن به دسترسی همگان به آب آشامیدنی سالم، متأثر از پیامدهای تغییرهای ناخواسته‌ی اقلیمی، رقابت بخش‌های کشاورزی و محیط زیست، اولویت‌های سرمایه‌گذاری و کیفیت آب می‌باشد.

این گزارش، وضعیت جهانی آب آشامیدنی، میزان تحقق هدف ششم توسعه‌ی پایدار و چالش‌های پیش روی آن را بیان می‌دارد و بر آن است تا آرایه‌ی راه‌کارها و توصیه‌هایی هم‌چون تامین مالی (ظرفیت سازی)، نهاد سازی و اعمال حاکمیت، جمع‌آوری و پردازش اطلاعات و نوآوری، که با نمونه‌هایی از تجربه‌های مقابله با چالش‌های عرضه‌ی آب آشامیدنی سالم همراه است، - دولت‌ها را در شتاب بخشیدن در تحقق هدف ششم توسعه‌ی پایدار، یاری دهد.

عرضه‌ی پایدار، مستمر و همگانی خدمات آب آشامیدنی، ضمن آن که منافع اقتصادی و بهداشتی فراوانی به همراه دارد، یکی از الزام‌های برقراری عدالت جنسی را نیز فراهم می‌سازد. نیل به این مهم، بدون تقویت امور حاکمیتی و نهادی، افزایش ظرفیت‌های مالی و بدون لحاظ اقشار فقیر، آسیب‌پذیر و حاشیه‌نشینان، ممکن و حتی متصور نخواهد بود.

در این مسیر، فهرست اقدام‌هایی که می‌توان و باید انجام داد، گسترده و فراوان است و هر چند در گذر زمان، تغییر در عامل‌های اثرگذار، اجتناب ناپذیر است، اما دولت‌ها، به رغم همه‌ی محدودیت‌های مالی و حاکمیتی، قادرند گام‌های مهمی در پیشبرد انجام این فهرست بلند، بردارند.

توصیه‌های امور حاکمیتی و نهادی

- دولت‌ها باید آگاهانه و فعالانه، نهادهای موجود را تقویت و تا حد توان کاستی‌های آن‌ها را رفع و هماهنگی بین نهادهای ذی‌ربط را تسهیل و با وضع قانون‌ها و مقررات ثابت، زمینه‌ی اجرای مطمئن سیاست‌ها و برنامه‌ها و تحقق استانداردهای کیفیت خدمات را ایجاد کنند.
- دولت‌ها باید قانون‌ها و مقررات ساده و شفافی تدوین و تصویب کنند که از همه‌ی مصرف‌کنندگان حمایت کرده، تسهیل‌کننده و مشوق ارتقای نوآوری و جبران هزینه‌ها و منطبق با تعهد لحاظ اقشار فقیر و آسیب‌پذیر باشد.
- متولیان و مجریان باید استقلال و آزادی عمل در اجرای مقررات داشته و ملزم به انتشار نتایج باشند.
- دولت‌ها باید با ایجاد سازمان‌های پشتیبان، عرضه‌ی پایدار و مستمر آب آشامیدنی در منازل، مراکز پزشکی و مدارس فراهم کنند.
- سیاست دولت‌ها باید مشوق بهبود عملکرد متولیان و دست‌انکاران باشد. الگوهای مدیریتی، باید به گونه‌ای باشد که عرضه‌ی پایدار، مستمر، همگانی و حرفه‌ای خدمات آب آشامیدنی را در سامانه‌های بزرگ و کوچک تضمین کند.

- کیفیت آب آشامیدنی باید از طریق رویکردهای ریسک پایه، مانند برنامه‌های ایمنی آب اجرا و از طریق شرکت‌ها و سازمان‌های خدماتی تایید شده، تضمین شود.
- دولت‌ها باید به تاثیر تغییرهای ناخواسته‌ی اقلیمی، به جد توجه و متناسب با آن اقدام‌های لازم را در جهت افزایش تاب آوری زیرساخت و خدمات آب و کاهش آثار سوء تغییرهای اقلیمی انجام دهند.
- دولت‌ها باید مشوق هماهنگی بین نهادهای مختلف بخش آب باشند و همکاری بین ارایه دهندگان خدمات آب، مدیریت منابع آب، بین متولیان شهری و روستایی و وزارت‌های مختلف را تشویق و توسعه دهند.
- دولت‌ها باید سیاست‌ها، مقررات، راهبردها و مدل‌های اجرایی را برای توجه و حساسیت نسبت به امور زنان بازبینی و بررسی کنند.

توصیه‌های امور مالی

- به منظور دستیابی به پیشرفت چهار برابری مورد نیاز در عرضه‌ی پایدار، مستمر و همگانی خدمات آب آشامیدنی، تامین منابع مالی از بخش‌های عمومی و خصوصی و خیرین باید به شدت افزایش یابد.
- ارایه دهندگان خدمات، کارآمدی و عملکرد خود را در استفاده‌ی بهینه از منابع مالی باید ارتقاء دهند.
- دولت‌ها باید محیط اداری، مقرراتی و راهبردی ثابت و شفاف را جهت تشویق سرمایه‌گذاری ایجاد کند.
- دولت‌ها باید هدف‌های واضح راهبردی تعریف کنند تا راهنمای تصمیم‌ها و منابع مالی باشند. همه‌ی ذی‌نفعان، هزینه‌های ارایه‌ی خدمات آب آشامیدنی را به درستی درک کنند و در تخصیص منابع مالی و تنظیم تعرفه‌ها و عوارض مصرف، آگاهانه و بر مبنای شواهد تصمیم بگیرند.
- دولت‌ها به منظور ایجاد انگیزه در عرضه‌ی خدمات کارآمد و پایدار و اولویت بخشی به اقشار محروم، باید در خدمات آب آشامیدنی سرمایه‌گذاری کنند.
- دولت‌ها باید مشوق و حامی ارتقای عملکرد مالی ارایه دهندگان خدمات آب باشند.
- دولت‌ها باید به تعادل مناسب بین سرمایه‌گذاری در احداث زیرساخت‌های جدید و نگهداری از تاسیسات موجود، دست یابند.

- دولت‌ها باید بودجه‌ای برای حوزه‌های تدوین کننده و نظارت بر حسن اجرای مقررات در نظر بگیرند.
- دولت‌ها باید استفاده از منابع مالی تجاری داخلی و بین‌المللی را با توجه به پیچیدگی و زمان و تخصص مورد نیاز، پیگیری کنند. همزمان دولت‌ها باید درک لازم برای رعایت انضباط‌های مالی تجاری و امکان بهره‌مندی از آن‌ها را توسعه دهند.
- دولت‌ها باید با نهادها و موسساتی که منابع مالی کوچک به خانواده‌ها، برای سرمایه‌گذاری در تامین آب ارایه می‌دهند، همکاری کنند.

توصیه‌های ظرفیت سازی

- دولت‌ها باید موسسه‌های ذی‌صلاح و کارآمد، با کارکنان با انگیزه و توانمند را با رویکردهای مختلف ظرفیت سازی و بر مبنای نوآوری، مشارکت و همکاری ایجاد کنند.
- ظرفیت سازی باید در زمینه‌های تعریف شده‌ی فنی آب‌رسانی ایجاد شود و محیط تسهیل کننده‌ی تامین پایدار و مستمر خدمات آب رسانی را از طریق به کار گیری افراد با دانش، تجربه و صلاحیت کافی در برنامه‌ریزی بلند مدت، تنظیم بودجه، جبران بهینه‌ی هزینه‌ها، تولید درآمد و پایداری مالی ایجاد کنند.
- رشد خدمات حرفه‌ای از طریق توسعه‌ی ظرفیت‌ها، به ویژه در سامانه‌های کوچک و روستایی، باید پشتیبانی شود.
- دولت‌ها باید با اجرای برنامه‌های مدون آموزشی، ظرفیت و توان علمی و اجرایی کارکنان و شرکای خود را، متناسب با سیاست‌ها و برنامه‌های پیش روی، ارتقا دهند.
- دولت‌ها باید ظرفیت خود را برای افزایش تاب آوری و کاهش پیامدهای تغییرهای ناخواسته‌ی اقلیمی، هم زمان در برنامه‌ریزی، طراحی و عرضه‌ی خدمات آب آشامیدنی و حفاظت از منابع آب تقویت کنند. این ظرفیت باید در نهادهای نظارتی، ارایه دهندگان خدمات و مصرف کنندگان ایجاد شود تا آن‌ها نیز از دانش و ابزار مقابله با آثار تغییرهای ناخواسته‌ی اقلیمی بهره‌مند شوند.
- دولت‌ها باید از جذب و تعادل تعداد کارکنان زن و بومی در موسسه‌های بخش آب حمایت کنند.

توصیه‌های جمع‌آوری و پردازش اطلاعات

- دولت‌ها باید مطمئن شوند که تمامی داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای آگاهی و درک بهتر از کاستی‌ها و نابرابری‌ها در خدمات آب آشامیدنی را در اختیار دارند تا بتوانند تصمیم‌های مناسب اتخاذ کنند.
- دولت‌ها باید از جمع‌آوری و پردازش نظام‌مند داده‌ها، پایش اطلاعات در سامانه‌های ملی در همه‌ی سطوح (شهر، شهرستان، استان و ملی) و به کار گیری مستمر روش‌های استاندارد استفاده از داده‌های جمع‌آوری شده حمایت کنند.
- دولت‌ها باید کاستی‌های موجود در جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها را، به ویژه در مناطقی با احتمال محرومیت از خدمات مواجه‌اند، شناسایی و اولویت‌بندی کنند.
- دولت‌ها و سایر نهادهای ذی‌ربط باید تحقیقات در بخش آب را توسعه دهند و با موسسه‌های علمی، همکاری و نتایج تحقیقات را برای آگاهی و تصمیم‌گیری بهتر اطلاع‌رسانی کنند.
- دولت‌ها باید به منظور بهبود عملکرد و پاسخگویی به مصرف‌کنندگان، پیرامون آن چه انجام شده و در حال انجام است، اطلاع‌رسانی کنند.

توصیه‌های نوآوری

- دولت‌ها باید از طریق سیاست‌ها و مقررات حمایتی و پایش و ارزیابی سختگیرانه، از نوآوری و پژوهش حمایت کنند.
- دولت‌ها باید چشم‌انداز راهبردی و رهبری سیاسی را برای شناسایی رویکردهای نوین توسعه فراهم و آن را در مقیاس‌های لازم اعمال کنند.
- دولت‌ها باید محیط مقرراتی منعطفی را برای توسعه‌ی نوآوری ایجاد کنند. این مقررات، باید به نحوی تنظیم به روز شود که تغییرها در شواهد موجود و دسترسی به فناوری‌های برتر، در آن‌ها منعکس شود.
- نوآوری در روش‌ها و رویکردها و فناوری‌ها باید تشویق شود.

همان طور که در این گزارش تاکید شده است تا سال ۲۰۳۰ برای تعهد سیاسی و تقویت نقش رهبری دولت‌ها و تعمیق مشارکت‌ها و سرمایه‌گذاری، فرصت‌های کلیدی راهگشا و راهبردی وجود دارد. دولت‌ها، فرصت زیادی برای توسعه‌ی خدمات آب آشامیدنی مطمئن، ایمن و پایدار دارند و با به کار گیری همه‌ی عناصر تسریع کننده در هدف ششم توسعه‌ی پایدار، نتایج تاثیرگذار بیش‌تری در تحقق این هدف خلق خواهند کرد. سازمان ملل و کشورهای عضو آن، به همراه سایر نهادهای ذی‌ربط در بخش آب، از این فرصت باید استفاده و از یک دیگر بیاموزند و برای دستیابی به هدف "دسترسی همگانی و عادلانه به آب آشامیدنی سالم و با بهای مناسب تا سال ۲۰۳۰"، با یک دیگر همکاری کنند.

State of the World's DRINKING WATER

An urgent call to action to accelerate progress
on ensuring safe drinking water for all

World Health
Organization

WORLD BANK GROUP

unicef
for every child

Executive Summary

The first target under Sustainable Development Goal (SDG) 6, Target 6.1, is, “By 2030, achieve universal and equitable access to safe and affordable drinking water for all”. In the last two decades investment in drinking water services has led to considerable increases in access. Two billion people globally gained access to safely managed drinking water services. In 2020, 74% of the world’s population used safely managed drinking water, up from 62% in 2000. Despite this progress, there are wide geographical disparities, and 2 billion people still do not use safely managed drinking water. The world is not even close to being on track to meet the SDGs by 2030. Continued progress on SDG Target 6.1, and the additional acceleration needed to achieve universal access, is threatened by the ever-increasing impacts and uncertainty of climate change, competing agricultural and ecological water needs, competing financial priorities and the challenges of existing and emerging threats to water quality.

This report presents the state of drinking water in the world today, the progress being made towards achieving SDG Target 6.1, and the challenges that remain. The SDG 6 Global Acceleration Framework calls on governments to make progress on governance, financing, capacity development, data and information and innovation. Using this framework, recommendations are presented, illustrated by examples of how countries have addressed the challenge of providing safely managed drinking water.

As a service that provides immeasurable economic and health benefits, and essential gender equality outcomes, **the need to dramatically increase political commitment to drinking water is clear**, as is the need to strengthen governance and institutions and significantly increase the financial resources available. Drinking water services must reach everyone, including the poor, vulnerable and marginalized, consistent with the promise to leave no one behind.

This report includes a comprehensive set of recommendations structured around governance, financing, capacity development, data and information and innovation.

The list of potential actions is wide-ranging and some changes will take sustained action by multiple stakeholders over many years. However, there are many ways in which committed governments can make significant steps to start the process, even with limited budgets and while capacity is developing.

Overarching recommendation on GOVERNANCE

Governments should progressively strengthen existing institutions, fill institutional gaps and facilitate coordination. They should establish a stable regulatory environment supported by legislation and clear policies, including standards for service quality, and ensure enforcement.

- Governments should establish simple and transparent regulation that protects all consumers, allows and encourages continuous improvement, innovation and cost recovery, and facilitates service provision for the poor and vulnerable, consistent with the commitment to “leave no one behind”.
 - Regulators must be as independent as possible, have authority for and conduct enforcement, and be mandated to publish results.
 - Governments should create an enabling policy environment that supports higher service levels in households, health care facilities and schools, so that safe, abundant, on-premises drinking water becomes the norm.
 - Government policy should support improvement in the operational performance of service providers, and the establishment of management models that ensure sustainable, professionalized service delivery in both large and small systems.
 - Drinking water quality should be regulated using risk-based approaches, for instance, through water safety plans undertaken by service providers and supported by surveillance.
 - Governments should consider the impact of climate change and take action to increase the resilience of water infrastructure and services, and mitigate their climate impact.
 - Governments should promote coordination between mandate-holders in the water sector, and encourage collaboration across drinking water service provision and water resources management, between rural and urban authorities, and across ministries.
 - Governments should review policies, regulatory arrangements, strategies and implementation models to ensure they are inclusive and gender sensitive.
-

Overarching recommendation on FINANCING

To achieve the quadrupling of progress needed, funding and financing from the public sector, private sector and donors must increase dramatically, water service providers must improve efficiency and performance to ensure funds are used optimally, and governments should provide a stable and transparent administrative, regulatory and policy environment that encourages investment.

- Governments should develop clear policy objectives to guide funding and financing decisions, fully understand all the costs of drinking water service provision, and make informed, evidence-based decisions on the allocation of funds and the setting of tariffs and user charges.
- Governments should invest in drinking water services, using allocations from the public sector budget catalytically and strategically, creating incentives for efficient, sustainable service provision and prioritizing reaching the unserved. • Governments should encourage and support improvements in water service providers’ financial performance.
- Governments should ensure they achieve an appropriate balance between investing in new infrastructure and supporting the maintenance of existing infrastructure.
- Governments should budget for the costs associated with a supportive regulatory environment.

- Governments should seek to establish a conducive environment for the use of commercial repayable finance, both domestic and international, bearing in mind the complexities and the time and expertise involved. Governments should also develop the expertise and understanding to comply with the requirements of climate finance and access it.
 - Governments should work with agencies and institutions that support and provide microfinance to households for water supply investments.
-

Overarching recommendation on CAPACITY DEVELOPMENT

Governments should build robust and competent institutions and a capable and motivated workforce through a range of capacity-development approaches based on innovation, partnership and collaboration.

- Capacity should be built in technical areas specific to water supply services and also to create a conducive enabling environment for sustainable water supply services, including competence in long-term planning and budgeting, improved cost recovery, revenue generation and financial sustainability.
- The growth of professionalized service delivery must be supported by capacity development, particularly in small and rural systems.
- Governments should seek to build their own capacity, and that of partners in the sector, by establishing fully institutionalized training programmes.
- Governments should strengthen their capacity to integrate climate resilience and mitigation into planning, designing and delivering drinking water services, including protection of source water. Capacity should be built among regulatory agencies, service providers and users to ensure they have the knowledge and instruments to address climate change impacts.
- Governments should foster inclusion in the sector, and seek to achieve gender, ethnic and cultural balance among the staff of sector institutions.

Overarching recommendation on DATA AND INFORMATION

Governments should ensure they have relevant data and information to be better informed, understand gaps and inequalities in drinking water services, and make evidence-based decisions.

- Governments should support the institutionalization of data collection and monitoring within national systems and at all levels (community, utilities, subnational and national), the use of consistent methodologies, including standardized terms and questions, and the use of the data collected.

- Governments should identify gaps in data collection and analysis, and prioritize those areas in which missing data are a constraint, with particular emphasis on the identification of communities and individuals at risk of being left behind in service provision.
 - Governments and other stakeholders should encourage and fund research in the water sector, work with academic institutions, and disseminate results to inform decision-making.
 - Disseminating data on service provider performance should be prioritized by governments to drive improvements and promote accountability to users.
-

Overarching recommendation on INNOVATION

Governments should encourage innovation and experimentation through supportive government policy and regulation, accompanied by rigorous monitoring and evaluation.

- Governments should create a policy vision and foster the political leadership required to identify innovative approaches and bring them to scale.
- Governments should create a flexible regulatory environment to encourage innovation, and regulations should be regularly updated to reflect changes in the evidence base and the availability of better technologies.
- Innovation should be encouraged in methodologies and approaches, as well as in technologies.

As highlighted in this report, there are key opportunities in the years up to 2030 to strengthen government leadership, show political will, deepen partnerships and make strategic and catalytic public investments in drinking water. Governments have many opportunities to advance progress on the provision of reliable, safe and sustainable drinking water services, and working across all the SDG 6 accelerators will result in sustainable results and greater impact. Member States, the United Nations system, and other sector stakeholders must rise to the challenge, learn from one another and work together to achieve universal and equitable access to safe and affordable drinking water for all by 2030.

